

TRĂIASCĂ
MAI
ZIUA
SOLIDARITĂȚII
INTERNATIONALE
A
CELOR
CE
MUNCESC!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚIVA!

SPORTUL popular

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXII - Nr. 4960

Simbătă 30 aprilie 1966

8 pagini 25 bani

PE PODIUMUL DE ONOARE...

Miscarea sportivă din România se mândrește astăzi cu numeroși performeri care s-au impus în cele mai mari competiții internaționale, realizând victorii de prestigiu. Excelenta comportare a unor atlete, a luptătorilor, a canoistilor sau caiacistilor, a scrimerilor și trăgătorilor, a echipelor de volei și altele la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și europene sau în alte întreceri de anvergură — au situat țara noastră pe un loc fruntaș în ierarhia mondială.

Referindu-mă la marile victorii ale sportului în România socialistă, bucuria mea este cu atât mai mare cu cât, alături de celelalte discipline, handbalul s-a dezvoltat într-un ritm rapid, ajungându-se ca la campionatele mondiale reprezentative țării noastre să urce pe podiumul de onoare al învingătorilor. La Frankfurt pe Main (1956) Amsterdam (1960), Dortmund (1961), București (1962), Praga (1964) selecționatele de handbal ale țării noastre au primit medaliile de aur și cupele de campioane ale lumii.

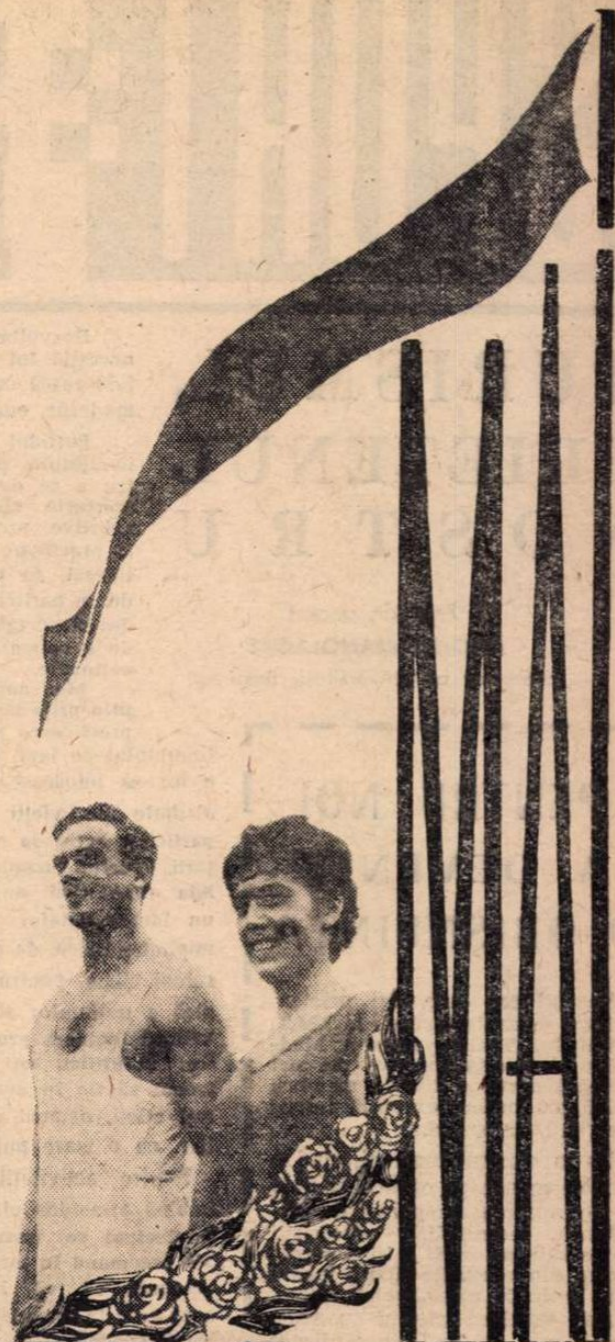
Scritând azi aceste rânduri, îmi amintesc și de anii când am început să joc handbal. Am disputat primele jocuri prin 1946. Erau meciuri amicale, desfășurate la întâmplare. N-a trecut însă multă vreme și condițiile me-reu mai bune asigurate întregii mișcări sportive, prin grija permanentă a partidului, ne-au ajutat să pornim pe drumul performanțelor. Eu am simțit acest

lucru direct. De pe terenurile unde smocurile de iarbă erau o raritate am trecut pe gazon, meciurile amicale s-au transformat în competiții oficiale, s-au înființat cluburi și asociații sportive noi, cu posibilități materiale din ce în ce mai bune.

Paralel cu activitatea sportivă, în acești ani am avut posibilitatea să urmez și cursurile unui institut de învățămînt superior (I.C.F.) și astfel am devenit antrenor. La clubul Dinamo, unde îmi desfășor și acum activitatea, m-am bucurat de înțelegere și sprijin, am simțit în permanență ajutorul tovarășesc al organizației de partid, care mi-a îndrumat cu atenție primii pași în această muncă. M-am străduit tot timpul să răspund încrederii acordate. Și, printr-o activitate permanentă, din care

OPREA VLASE
antrenor emerit

(Continuare în pag. a 3-a)

1 MAI

de VICTOR EFTIMIU

Cu brațele ncărcate de flori și de lumină
Venim la sărbătoarea întregului norod,
În ziua de armindenii, zi caldă și senină
Bogată în avânturi și cîntece și rod...

E ziua înfrățirii prin muncă, e avîntul
Ce nu cunoaște granițe, nici munți, nici ocean,
Năvalnici soli ai păcii înviorăm pămîntul
În freamătul de luptă mai plin din an în an.

În mîinile vinjoase purtînd ciocane, seceri
Venim de pretutîndeni, ca neînvînsul val,
Purtăm un singur suflet de muncă și întreceri
Și nu cunoaștem stavili în marșul triumfal.

De n-ar fi munca noastră, îndemnul ce ne poartă
Întrecere-n lumină și freamăt și avînt,
Pămîntul s-ar prefăce într-o planetă moartă,
Ar rătăci prin haos — un plutitor mormînt.

Dar viața cîntă-n valuri de holde ca o mare,
Întîi Mai, bucurie! Pe-nînsul nostru glob
S-aprînde pe stindarde o singură chemare:
„Stăpîn să nu mai fie, să nu mai fie rob!”

Un splendid succes al sportului nostru:

Finală românească în „C.C.E.” la volei!

Aseară, în sala Floreasca,
Rapid București a învins
din nou pe T.S.K.A. Moscova
(3-0), calificîndu-se în
finala competiției, alături
de Dinamo București. (Citiți

cronica meciului în pag.

Printre cei dinții care-i iență pe rapidiști pentru strălucita victorie obținută în fața T.S.K.A. și pentru calificarea în meciul hotărîtor al competiției, sînt viitorii lor adversari din finala „C.C.E.”, jucătorii de la Dinamo. În fotografie, la dîr pe Cozonici și pe Ganciu îmbrățișîndu-i pe Drăgan și Grigorievici

a 5-a)

Foto: A. Neagu

Noi „Antrenori emeriti” și „Maestri emeriti ai sportului”

Printr-o hotărîre a Comitetului Executiv al Consiliului General al Uniunii de Cultură Fizică și Sport s-au acordat titlurile de „Antrenor emerit” și „Maestru emerit al sportului” unor antrenori și sportivi care s-au distins printr-o activitate îndelungată, prin performanțe deosebite și strădanie în munca de selecție și creștere a tinerelor talente.

În cadrul adunărilor care au avut loc ieri la cluburile sportive Steaua și Dinamo, tovarășul Anghel Alexe, președintele UCFS, a înmînat titlul de „Antrenor emerit” lui Constantin Herold — baschet și de „Maestru emerit al sportului” lui Alexandru Apolzan, Gh. Constantin, Ion Voinescu, Vasile Zavoda, Tiberiu Bone — fotbal, Mihai Nedef — baschet (Steaua) și Valeriu Călinoiu, Alexandru Ene, Ion Nunweiller — fotbal, Mircea Costache I — handbal (Dinamo).

La clubul sportiv Rapid tovarășul Miron Olteanu, vicepreședinte al UCFS, a înmînat titlul de „Maestru emerit al sportului” lui Dumitru Macri — fotbal și Ioan Ponova — volei.

La clubul sportiv I.C.F. tovarășul Emil Ghibu, vicepreședinte al UCFS, a înmînat titlul de „Maestru emerit al sportu-

lui” gimnastelor Sonia Iovan și Elena Leustean-Popescu.

La clubul sportiv Progresul București tovarășul Marin Birjega, vicepreședinte al UCFS, a înmînat titlul de „Antrenor emerit” lui Lucian Popescu — box și titlul de „Maestru emerit al sportului” lui Titus Ozon — fotbal și Mariana Bunesco — volei.

De asemenea, a fost acordat titlul de „Maestru emerit al sportului” jucătorului de tenis Ion Tîriac (Dinamo), fotbalistilor Gh. Pahonțu (Petroșul Ploiești), Gh. Băcuț (în prezent antrenor la A.S. Salonta), precum și luptătorului Francisc Bola (C.S. Mureșul Tg. Mureș).

Antrenorii și sportivii distinși, ca și alți participanți la aceste adunări și-au exprimat dragostea și recunoștința față de partid pentru grija pe care o poartă mișcării sportive. Ei au arătat că acordarea acestor distincții sportive constituie un puternic îndemnul pentru ei și tovarășii lor, pentru toți sportivii din țara noastră, în vederea unei munci sîrguincioase de desăvîrșire a măiestriei sportive, de instruire a unui număr sporit de elemente tinere, talentate, pentru noi performanțe de valoare care să contribuie la creșterea continuă și pe tărîm sportiv a prestigiului scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România!

MENS SANA...

de vorbă cu prof.
dr. ALEXANDRU BALACI,
vicepreședinte
al Comitetului de Stat
pentru Cultură și Artă

Interlocutorul nostru de astăzi este prof. dr. ALEXANDRU BALACI, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Discutăm despre sport și toloasele lui pentru întărirea sănătății fizice și psihice a organismului.

— Cum reușiți să împletiți activitatea dv. profesională cu preocupările sportive și practicarea sportului?

— Sportul m-a atras de mult, deși niciodată nu m-am gîndit să fac „performanță”. Cu ani în urmă am jucat fotbal, volei, oină la Colegiul din Craiova. Acum vreo 17 ani am descoperit o nouă pasiune — alpinismul.

— Prezența dv. în munți se datorează numai acestor pasiuni, sau și unei necesități intime de recreere?

— Vedeti eu găsesc această problemă de o importan-

ță particulară. Mulți cred că oamenii de cultură, cercetătorii, gînditorii sînt cei mai ocupați și, în consecință, cei mai departe de sport. Dar, după mine, tocmai aceștia au mai multă nevoie de practicare a unui sport. Spunînd aceasta, mă gîndesc la faptul că un om de cultură, oricît de riguros și-ar organiza pauzele, rămîne în permanență sub aceeași grea povară a gîndurilor. Dacă el va practica un sport, activitatea pe care o va depune este de natură să-l lădă să evite monotonia preocupărilor de zi cu zi.

Corelația dintre sănătatea fizică și cea intelectuală a fost, de altfel, exprimată în înțeleptul și cunoscutul dicton latinesc...

— „Mens sana în corpore sano”.

— Exact. Deci pentru o minte sănătoasă trebuie un corp sănătos. Și sportul — gîndesc eu — este cel mai eficace medicament pentru organism. Nu degeaba Macedonski renunța adesea să mai încalece... Pegașul în lavoarea bicicletei; pe Tolstoi activitatea sportivă intensă, pe care o deslășura nu l-a împiedicat să fie unul din cei mai mari prozatori ai timpului său. Căldorile lui Vlahuță sau Hogas în munți nu le-au sîrăcit opera Dimpotrivă. Sînt multe exemple de oameni de cultură, știință și artă care făceau sport. Saussure. Camil

(Continuare în pag. a 5-a)